

ABSTRACT

Agregarea plachetară a devenit una dintre analizele de bază pentru evaluarea funcției trombocitare și reprezintă cheia diagnosticului inițial în orice sindrom de sângerare. Toate răspunsurile funcționale la nivelul trombocitelor trebuie să fie bine reglementate pentru a se asigura că noul cheag de sânge format este de o dimensiune suficientă pentru a sigila zona deteriorată, fără a distruge fluxul sanguin către organele vitale prin provocarea ocluziei vaselor.

Consecințele funcționării anormale a trombocitelor pot să se reflecte fie în sângerări, fie în dezvoltarea trombozei arteriale. Sângerarea apare atunci când există defecte calitative sau cantitative la nivelul trombocitelor.

Sindroamele de sângerare care apar în urma unui defect moștenit de producere a trombocitelor constituie un grup eterogen de boli rare, ex. **Sindromul Bernard-Soulier**. Alte sindroame sunt asociate cu defecte ale funcției plachetare (trombocite în număr normal), ex. **Trombastenia Glanzmann**. Un diagnostic de **Boală von Willebrand** trebuie luat în considerare la persoanele cu un istoric familial de sângerare, în special la nivelul mucoaselor.

În lucrarea de față încercăm să lămurim câteva probleme de diagnostic în sindroamele hemoragipare mai des întâlnite și, în mod special, provocările pe care agregometria le ridică în fața laboratorului și clinicianului în evaluarea diagnostică a bolii.